

*Regio & unde
dicta.*

Saxonia a Saxonibus populis nomē accepit. Horum, ut aliarum gentium, originē & etymon non solū Monachi eruditæ antiquitatis ignari, verum etiā recentiores limatuli iudicii homines cōmentitiis fabellis involverunt. Alii a Saxone Negnonis F. & Vandali Patre, alii a saxeā natura, alii a Macedonici exercitus reliquiis, alii a cultellis, unde rythmus est apud Engelhusium,

Quippe brevis gladius apud illos Saxa vocatur,

Vnde sibi Saxo nomen traxisse putatur.

Situs.

*Celi qualitas.
Soli fertilitas.*

Cranzius autem a Carris Germaniæ, & eruditus ille Capnio a Phrygiis deducit. Ex his quisque quod placeat, sequatur. Huiusmodi enim opinionum commenta convellere non est animus. Amplectar tamen illam Germanorum eruditissimorum, qui Saxones a Sacis præstantissimo Asiæ populo ortos, & sic dictos quasi *Sacasones* 1. *Sacarum* Filii, & è Scythia, sive Sarmatia Asiatica, cum Getis, Suevis, Dacis, & aliis paullatim se in Europam effudisse arbitrantur. Nec ratione caret hæc eorum opinio, quæ Saxones ex Asia deducit, in qua ortum & multiplicatum genus humanum. Nam præterquam quod Strabo scribit, *Sacas* illos, ut antea Cimmerici, longinquas invasiones fecisse, & Armeniæ partem de suo nomine *Sacacenam* dixisse; etiam *Sassones*, Suevos, massageras, Dahos, in illa Scythiæ parte collocat Ptol. & observat Cifnerus, has gentes eandem prope in Europa conservasse vicinitatem, quæ ipsis olim inter se in Asia fuerat. Porro Saxonia etiam totius Germaniæ amplissima regio, hodie tamen non tam late patet, atque olim. Antiqua enim Saxonia inter Albim & Rhenum fluvios, mare Germanicum & Eydoram amnem usque ad Hassiam & Thuringiæ confinia extendebatur, eratque ejus centrum *Brunsvicum*: itaque VVestphalia, marchia vetus, misnia, Lusatia, mansfeldia, aliæque regiones complures Saxonie nomine vocabantur. Hodie non ita naturalibus limitibus, uti sunt flumina & Montes, sed secundum Principum Dominia aut Imperia terminatur. Aer regionis durus, purus, ac saluberrimus, nisi qua paludibus nimium humectatur. Estque Saxonia Rerum omnium, præterquam Vini, ferax. Abundat Hordeo & Triticum, ex quibus non solum panem candidissimum conficiunt, sed etiam Cerevisiam. Metalla generat varii generis, præsertim in Monte Meliboco quia Carris ad Saxones protenditur. Eruitur etiam ex eodem Monte Lapis niger, fissilis, qui picis ærisque plurimum continet, in quo etiam aperte fulget Auri & Cupri color. Hunc ingenti copia erutum exurunt, destillante interea Metallo ignis vi liquefacto. In hoc lapide manifesta apparent lineamenta diversorum Animalium, eorum imprimis quæ vicinus alit Lacus, Anguillarum, Carpionum, Ranarum: interdum etiam Gallorum Gallinaceorum, & quod fidem pene exsuperat, Pontificis barbati triplici corona ornati. Habet & Gossaria præter Aëris, Auri, Argenti que Fodinas, ditissimos Salis Fontes, quibus & Halla & Luneburgum abundant. Quin & Marmoris copiam alibi Montrana exhibent. Apud Gossariam Otto 1 Argenti dicitur invenisse Fodinas, quarum magni fuerunt redditus. Ab utentibus autem iis Civibus offensus Deus permisit puteum corruere, quo amplius mille homines oppressi. Ex quo tēpore neq; Argentū, neq; Aurum repertum eo loco, sed Plumbum nigrum.

Fit autem